seina, wandudes ja kirades kes kuri
sün ukse all on.

Tui nüüd jõõma laual istusid,
kukkus peimees laua äärest jarnult
maha. Seda nähes, lõpes
ka pillimehe kannatus, ta hõlma
I pütti alt pihelga nüüdes
ukse abil olejale nõõda magu,
ainult ühinine, loikusinist nett
ja ükskuld kärps jäi parandalle.
Karjri lahti tehes leiti sealt seest
paks hinge, teine peime ja tei-
ne üks wana, kes nüüd mõlemad
prüüs jaid. Sellepeale tõusid
peimees maast ülesse, üldses
otwoh olest üma turrumas jääs.
Peale selle läksid pulmad wa-
na wüsi edasi ning ei tulnd
enam mingi juguti ühiäraliti
ette.

Üks kord õhtu hilja kukusid
kütid mööda metsa võkkerdes ot-
sides. Ühtapas leidsid nad orneti
ühe jaunu paksuti metsast, kus
jüle täis puid kõrna ääres oli.
Tui jaojäres jaun kõtud ja juits
läind, heitsid nad ülesse labale
magama, ainult üks kuettides,
pes labale wastu jeina magas, et
tahtnud wõe was röptes uni pääsida,
juda võsse peaks ta pes nad kuidas
ussest sisse tuli, koeri katkes mes
peale nad neukusid ja waid jäid.
Siis tuli taralabale ja hakkas
ääre peal magajad meest katkma
mes peale ju raskest hägas.
Sellepeale laskis tas hüüte teiste
kõbe kuuliga tõndile wastu rinda
ja üks korraga oli jaun laba-
jega paanud nind nad leidsid
endid tühnikus pahja kuuje all
maas olewad. Seitse noeja koik
olid surnd ja külg neda ta